

ЦВЕТАН ДИКОВСКИ АДАЖИО

chitanka.info

*Облаци се гонят в мрачна вечер,
вятър свири и разклаща клони.
Знам, че ти си нейде там далече,
няма кой тъгата да прогони.*

*Може би сама, в ръката с книга,
ти седиш в притихналата стая.
Моят ум се мъчи да се вдигне,
пътищата твои да узнае.*

*Може би почиваш уморена
и духът в мечтание унесен,
ще си спомни миг поне за мене
и за мойта звънкогласна песен.*

*Може би присядаш пред екрана,
за да гледаш филма, новините,
или в мрака свита на дивана
чакаш да изгреят пак звездите.*

*Може би, когато пак се срещнем,
ще успеем да си кажем всичко,
и ще слеем две сърца горещи
в път един, в желание едничко.*

*И ме сгря една искра надежда
и тъгата ледена прогони.
Отглас от Вселената безбрежна
нежно ме унася Албинони...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.